

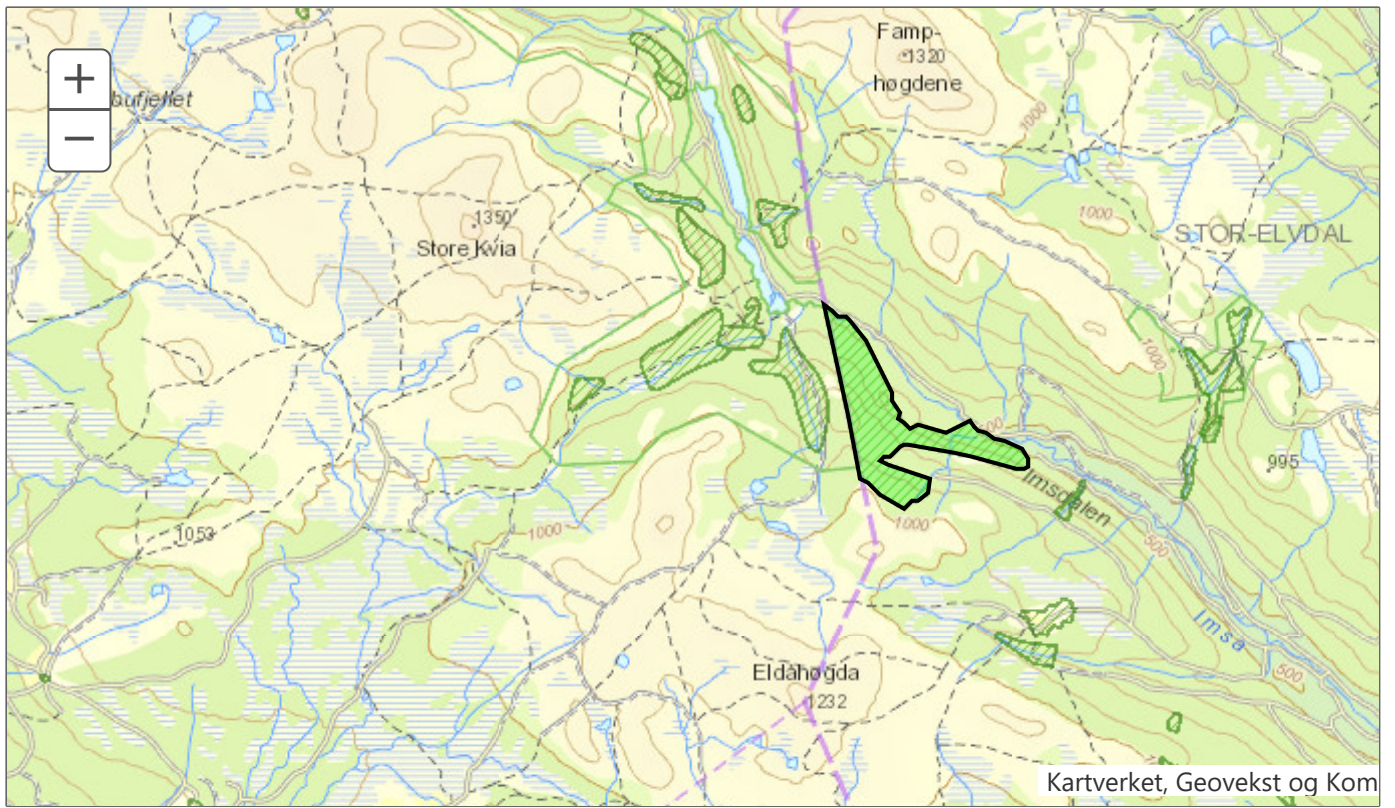
Naturtyper

Utskriftsdato: 15.01.2019

Bjørnskarven - Imsa

ID	BN00026496
Naturtype	Gammel barskog
Utforming	Gammel granskog
Verdi	Svært viktig
Utvalgt	Nei
Registreringsdato	01.07.2005
Tilstand	-
Modellert	Nei
Gjennomsnittsdyp	-
Forvaltningsplan	Nei
Forvaltningsavtale	Nei
Forvaltningsavtale inngått	-
Forvaltningsavtale utløper	-
Bruk	-
Påvirkningsfaktor	-
Verdibegrunnelse	Området supplerer og forsterker de svært store kvalitetene på Oppland-sida, og utgjør egentlig en forlengelse av naturskogene der. Disse bør således ses i sammenheng, og særlig må det framheves at arealene på Hedmarkssida gir et viktig arealtilfang (naturverdiene øker alltid med økende areal). Området vurderes som svært viktig - verdi A, ikke minst i lys av viktigheten som forsterkningsareal til skogene på Ringebu-sida.
Innledning	Området er feltregistrert av Siste Sjanse 1.7.2005. En større MIS-figur med bl.a. livsmiljøene gamle trær, rik bakke og eldre løvsuksesjon er registrert i en stripe øverst i lia (Foran 2004).
Beliggenhet	Lokaliteten ligger i indre del av Imsdalen, på sørsiden av dalføret, inntil fylkesgrensa mot Oppland (Ringebu) og det nylig opprettede Imsdalen naturreservat. Den omfatter ca. 5 km av de lange, nord- til nordøstvendte liene fra Imsa i dalbunnen opp til snaufjellet i sør. Mellom Kvernskjerbuene og Kalbua er grensa dratt et stykke oppe i lia fra dalbunnen pga. ganske omfattende hogstingrep. Nederst mot elva er terrenget ganske slakt, så følger et 150-200 meters høydeintervall der liene stiger ganske bratt, før terrenget igjen slakner av videre oppover mot fjellet. Flere bekkedaler skjærer ned gjennom lia. Noen steder i brattliene er det bratte skrenter med litt berg og steinurer.

Naturtyper	<p>Stort, sammenhengende naturskogsområde med viktige kvaliteter knyttet til gammel granskog. Dette er i all hovedsak et granskogsdominert område. En noe grunnlendt blåbærgranskog med tydelig kontinentalt preg er vanligste skogsamfunn og dekker store arealer. Denne går delvis over i en åpen bærlyng-barblandingskog med blanding av furu og gran på opplendte partier. Innimellom finnes også noen strøk med naken blokkmark, delvis i en slags terrassestruktur i ulike høydenivåer (trolig gamle israndterrasser, tilsvarende er vanlig på Ringebusida). Et par grovsteinete spylerenner finnes også. Fattig blåbærskog går skarpt over i smale soner av rik høgstaudeskog med enkelte forsumpete partier i grunne søkk langs bekker. Et og annet rikt kildeparti inngår også. Lenger nede der liene blir brattere kommer det også inn noe småbregneskog i hellinger med litt tykkere løsmasser. Generelt gjør rike vegetasjonstyper lite av seg arealmessig, men setter likevel et ganske karakteristisk preg på området og er viktig for variasjonsbredden. Øvre deler av soneringen har gammel fjellgranskog, for det meste i alders- og delvis bledningsfase. Skogbildet er utpreget åpent med ofte stor avstand mellom trærne, men med en naturlig fordeling, og moderat flersjiktet der store, gamle trær dominerer og foryngelsen er ganske sparsom (trolig er klimaet vanskelig, og foryngelse en relativt sjelden hendelse kun i gunstige somre). Spredt bjørk står isprengt den glisse granskogen. Det meste er gammel naturskog som er plukkhogstpåvirket langt tilbake i tid, med underrepresentasjon av virkelig gamle trær (dvs. over ca. 250 år), moderat mengde læger, mangel på sterkt nedbrutt død ved. Stubbene er stort sett nedbrutt. Høyere opp mot fjellet kommer en inn i et belte med urskogs nær tilstand. Her er gamle, seintvoksende, til dels kraftige trær over 300 år vanlig. Grove læger ligger jevnt utbredt og med jevn fordeling på alle nedbrytningsstadier, men tettheten er (pga. naturlig lav produktivitet) relativt moderat. Denne skogen har i stor grad gått klar av plukkhogs</p>
Artsmangfold	<p>8 rødlistearter og 4 rødlistekandidat-arter er så langt påvist. Av disse er nordlig aniskjuka direkte truet og taigaskinn sårbar, de andre hensynskrevende. I grunne søkk er floraen rik med arter som maigull, bekkekarse, enghumbleblom, skogstjerneblom, kvitsoleie, turt, grønnkurle, skogforglemmegei, svartstarr og fjellpestrot. Arter er kun stikkprøvemessig ettersøkt, og det gjenstår derfor utvilsomt en hel del interessante arter å finne.</p>
Påvirkning	-
Fremmede Arter	-
Skjøtsel	Fri utvikling.
Landskap	-
Mangler	-
Totalareal (daa)	4 916,15
Kommuner	0430 (Stor-Elvdal)
Kilder	<p>Navn: Reiso, Sigve og Hofton, Tom Hellik / tittel: Kartlegging og verdivurdering av naturtyper og biologisk mangfold i Stor-Elvdal kommune. Siste Sjanse - rapport 2005-11. 44 sider. / År: 2005</p> <p>Navn: Hofton, T. H. / tittel: / År:</p> <p>Navn: FORAN / tittel: MIS-registreringer på private eiendommer i Stor-Elvdal. Utskrift av resultater. Upublisert. / År: 2004</p>

Vedlegg og dokumenter

Tittel: Fra lokaliteten Bjørnskarven - Imsa. Foto: Siste sjanse.

Fotograf/Forfatter: Siste sjanse